

عنوان مقاله:

رابطه معماری مجتمع های مسکونی شهری با سرمایه اجتماعی ساکنین

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فرهنگی و ارتباطات، دوره 9، شماره 31 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

خلاصه مقاله:

فضا بستری است که فعالیت ها و رفتارهای انسانی در آن شکل می گیرد و روابط اجتماعی و فرهنگی انسان ها با یکدیگر در این عرصه اتفاق می افتد بنابراین همچون ساختاری است که می تواند در کنار مجموعه ای از قابلیت ها، محدودیت هایی هم برای کنشگران فراهم آورد. جبرگرایان محیطی و طرفداران رویکرد جبریت معماری معتقدند هر نوع تغییر در محیط به تغییر در رفتار اجتماعی منجر می شود در واقع ساختار های محیطی چه محیط ساخته شده و چه محیط زمینی تعیین کننده اصلی کنش انسان هستند به تعبیر آلتمن محیط سکونتگاه در شکل گیری ارتباط افراد و هنجارهای ناشی از آن تاثیر دارد از این جهت توجه به رویکردهای انسان گرا در معماری سکونتگاه های جمعی یک ضرورت حیاتی است چرا که توجه به چنین زیرساخت هایی می تواند زمینه ساز ارتباط و پیوند ساکنان، تقویت حس تعلق و تعهد اجتماعی، اعتماد متقابل، پایداری به هنجارها و موازین اخلاقی و در یک کلام سرمایه اجتماعی باشد منظور از سرمایه اجتماعی سرمایه و منابعی است که افراد و گروه ها از طریق پیوند با یکدیگر می توانند بدست آورند به تعبیر دیگر سرمایه اجتماعی امر رابطه ای بوده و در شبکه روابط اجتماعی و تعامل بین افراد شکل می گیرد و به تعبیر پورتر، سرمایه اجتماعی در درون ساختار روابط افراد یافت می شود. برای برخورداری از سرمایه اجتماعی، فرد بایستی با دیگران رابطه داشته باشد و در واقع همین دیگران هستند که منبع واقعی برخورداری فرد از مزایا و امتیازات می باشند. با توجه به عنصر رابطه (تعامل اجتماعی) به عنوان هسته اصلی سرمایه اجتماعی، شکل و قالب طراحی فضای مسکونی می تواند بستر لازم برای برقراری رابطه بین افراد نقش مهمی ایفا کند. نوشتار حاضر با این رویکرد به بررسی رابطه ی بین معماری مجتمع های آپارتمانی و سرمایه اجتماعی می پردازد. تحقیق به مطالعه رابطه معماری مجتمع های آپارتمانی با سرمایه اجتماعی می پردازد. تحقیق از نوع علی- همبستگی بوده و در شهر اردبیل به بررسی دیدگاه ساکنین در خصوص کیفیت معماری مجتمع های مسکونی می پردازد جامعه آماری کلیه ساکنین واحدهای آپارتمانی سه واحد و بیشتر می باشد (۱۲۰۰۰) که از بین آن ها ۳۹۰ نفر به طور تصادفی مورد مصاحبه و پرسشگری قرار گرفتند یافته ها نشان می دهند که: کیفیت طراحی واحدهای همسایگی / کیفیت طراحی طبقات مجتمع / تعداد طبقات واحدها / معماری و طراحی مجتمع / فضاهای عمومی و مشترک مجتمع / احساس امنیت در مجتمع آپارتمانی بر سرمایه اجتماعی تاثیر معناداری دارند. تاثیر کیفیت استقرار واحدهای مجتمع های بر سرمایه اجتماعی ساکنین تایید نشد.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، معماری، مجتمع آپارتمانی، طراحی، فضای عمومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938732>

